

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-541/19 – 1

Zaak C-541/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

16 juli 2019

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 mei 2019

Verzoekende partij:

XW

Verwerende partij:

Eurowings GmbH

Beslissing

in het geding

XW [OMISSIS]

– verzoeker –

[OMISSIS]

tegen

Eurowings GmbH, [OMISSIS] Düsseldorf

– verweerster –

[OMISSIS]

beslist het Amtsgericht Hamburg (rechter in eerste aanleg, Hamburg, Duitsland) op 22 mei 2019 als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag betreffende de uitlegging van het Unierecht:

„Wordt de gehele vliegroute ook dan ten grondslag gelegd aan de berekening van de compensatie volgens artikel 7 van verordening (EEG) nr. 261/2004 [van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91], wanneer een passagier pas wegens vertraging/annulering van de rechtstreeks aansluitende vlucht met een vertraging van drie uur of meer op de eindbestemming werd geconfronteerd, wetende dat de aanvoervlucht wel punctueel was, beide vluchten door verschillende luchtvaartmaatschappijen werden uitgevoerd en de vluchten gezamenlijk zijn geboekt?”

Motivering:

- 1 [OMISSIS] [nationaal procesrecht]
- 2 De [OMISSIS] afdoening van deze zaak hangt af van de prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie betreffende de in het dictum geformuleerde prejudiciële vraag.

Uiteenzetting van het geding

- 3 Verzoeker vordert van verweerster aanvullende compensatie ten bedrage van 150,00 EUR.
- 4 Verzoeker heeft in het kader van één enkele boeking via het GDS Global Distribution System een vlucht geboekt van Madrid (MAD) naar Zürich (ZRH), op 18 september 2017 (LX 2021), met een rechtstreeks aansluitende vlucht naar Hamburg (HAM), ook op 18 september 2017 (EW 7763, codeshare LX 4416). De rechtstreeks aansluitende vlucht, die door verweerster zou worden uitgevoerd, werd geannuleerd. Er is verzoeker geen andere vlucht aangeboden. Ingevolge verzoekers schadevordering heeft verweerster hem 250,00 EUR betaald.

[OMISSIS] [nationaal procesrecht]

- 5 [OMISSIS]

Relevante rechtspraak van het Hof over de prejudiciële vraag

- 6 Het Hof heeft in zijn arrest van 7 maart 2018 [(OMISSIS) Barkan e.a., gevoegde zaken C-274/16, C-447/16, C-448/16, EU:C:2018:160] geoordeeld als volgt [(OMISSIS)]:

„Artikel 5, punt 1, onder a), van verordening nr. 44/2001 moet in die zin moet worden uitgelegd dat het begrip ‚verbintenissen uit overeenkomst‘ in de zin van die bepaling mede omvat de vordering tot compensatie wegens langdurige vertraging van rechtstreeks aansluitende vluchten die luchtreizigers op grond van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11-2-2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 instellen tegen de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, maar niet de contractpartij van de betrokken luchtreiziger is.”

- 7 Zo ook heeft het Hof in zijn arrest van 31 mei 2018 [Wegener/Royal Air Maroc Sa, C-537/17, EU:C:2018:361(, punt 17)] het volgende verklaard:

„Het begrip ‚eindbestemming‘ wordt in artikel 2, onder h), van verordening nr. 261/2004 gedefinieerd als de bestemming die vermeld staat op het bij de incheckbalie aangeboden ticket of, in geval van rechtstreeks aansluitende vluchten, de bestemming van de laatste vlucht die de betrokken passagier heeft genomen [(OMISSIS), EU:C:2013:106 (OMISSIS)].”

Argumenten van partijen

- 8 Verzoeker is van mening dat er sprake is van een vliegreis die als één geheel is geboekt. Het is niet van belang dat de vliegreis noch bij verweerster zelf is geboekt, noch dat alle deeltrajecten door de contractpartij zelf dan wel door één luchtvaartmaatschappij zijn uitgevoerd. Relevant is dat de vliegreis is geboekt in het kader van één enkele boekingshandeling, op grond waarvan de vervoersovereenkomst is ontstaan, en voor de passagier één geheel vormt. Beslissend is het geleden tijdsverlies op de eindbestemming. Hierbij is niet van belang of de aanvoervlucht en de aansluitende vlucht door dezelfde luchtvaartmaatschappij worden uitgevoerd. De geannuleerde vlucht is vanuit de optiek van de passagier een rechtstreeks aansluitende vlucht. Voor de passagier maakt het niet uit of hij zijn eindbestemming wegens een annulering of vertraging op het eerste of op laatste deeltraject van een als één geheel geboekte vliegreis met een aanzienlijke vertraging bereikt.
- 9 Volgens verweerster zijn door verzoekster twee onafhankelijke, niet met elkaar in verband staande vluchten geboekt, zodat enkel een compensatie van 250,00 EUR verschuldigd is, die is gebaseerd op de vluchtafstand Zürich-Hamburg. Verzoeker heeft de twee vluchten zelf in het GDS samengesteld en niet direct bij de luchtvaartmaatschappijen geboekt. Bovendien is de daaraan voorafgaande vlucht

niet door verweerster uitgevoerd. De vluchten staan in geen enkel verband, het gaat om twee afzonderlijke, individueel geplande vluchten. De geannuleerde vlucht is geen rechtstreeks aansluitende vlucht.

Voorlopig standpunt van de verwijzende rechter

- 10 De verwijzende rechter gaat ervan uit dat het hier gaat om een vliegreis die één geheel vormt. Hiervoor pleit reeds de korte overstaptijd tussen de aanvoervlucht en de aansluitende vlucht. Bovendien dient aan de berekening van de hoogte van de compensatie wellicht de afstand tussen Madrid en Hamburg ten grondslag te worden gelegd. Uit artikel 7, lid 1, tweede volzin, van verordening nr. 261/2004 volgt namelijk duidelijk dat bij vluchten die uit meerdere deeltrajecten bestaan de „laatste bestemming” bepalend is. Het begrip „laatste bestemming” strookt inhoudelijk met het begrip „eindbestemming” als bedoeld in artikel 2, onder h), en bijgevolg met de aanduiding in artikel 7, lid 2, van verordening nr. 261/2004. Aanvoervluchten en aansluitende vluchten die gezamenlijk zijn geboekt dienen derhalve te worden samengevoegd. In het geval van één enkele boeking is het waarschijnlijk niet van belang op welk deeltraject de voor de rechten van de passagier relevante storing is opgetreden.

Stand van de procedure

- 11 [OMISSIS]
[handtekening] [OMISSIS]